

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

П-1 У. 27630/10

01.12.2011. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Небојшом Стојановићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца БЈ из села П, кога заступа пуномоћник ДС, адвокат из Б, ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове, ради поништаја решења туженог ... број ... од ... године, у предмету поништаја правоснажног решења о изузимању грађевинског земљишта, уз учешће заинтересованог лица ЈП „ДЗРИОВ“, након одржане усмене и јавне расправе од 29.11.2011. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.12.2011.године, донео је

ПРЕСУДУ

I.Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове ... број ... од ... године, и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II.ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од ... динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба БЈ, овде тужиоца, изјављена против решења Секретаријата за урбанизам и имовинско-правне послове градске управе града В, број ... од ... године, а којим решењем је одбијен

захтев тужиоца, за поништај правноснажног решења Одељења за имовинско-правне, стамбене и послове борачко-инвалидске заштите СО В, број ... од ... године, као неоснован.

Тужилац у тужби поднетој Управном суду 07.10.2010. године, која је заведена под бројем У. 27630/10, и преко пуномоћника на расправи наводи да је оспорено решење као и првостепено решење донето уз постојање битних повреда одредаба ЗУП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је Детаљни урбанистички план ради чије реализације је донето решење о преузимању земљишта, чији поништај тражи, престао да важи. Наводи да је административно извршење првостепеног решења од ... године извршено према невласнику, а ово стога јер у моменту извршења, фактички држалац и корисник тог земљишта био је његов син ВЈ. Наводи да се ради о неизграђеном грађевинском земљишту јер објекат који се налази на суседној кат.парцели а ради чијег комплетирања је изузето земљиште, представља бесправно дограђени део раније изграђене куће. Посебно указује да је првостепено решење извршено након две године од дана када је тужени орган, одлучујући по његовој жалби донео дана ... године решење којим се поништава првостепено решење од ... године, из чега произлази да је протекао рок од једне године од дана ступања на снагу закона, у ком року је земљиште требало да се приведе намени. Са изложеног, предлаже суду да тужбу уважи и оспорено решење туженог поништи и туженог обавезе да му накнади трошкове поступка.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима из образложења оспореног решења, и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу и на расправи, предлаже суду да тужбу одбије. Оспорава наводе тужиоца да је дошло до измене ДУП-а, наводећи да су исти без утицаја, а ово стога јер у моменту када је донето решење о преузимању, ДУП је био на снази. Такође оспорава и наводе тужиоца да је увођење у посед извршено читаве две године касније, наводећи да се административном извршењу није могло приступити раније, јер имовинско правна служба није желела приступити административном извршењу пре исплате накнаде тужиоцу за преузето земљиште. Указује да чињеница што је

након доношења решења тужилац предметну непокретност уступио сину и који је, у јавне књиге које се воде код катастра непокретности у В, уписан као корисник преузетог земљишта, није од утицаја у овој правној ствари, а ово стога јер је доношењем решења о преузимању од ... године које је постало правноснажно, тужиоцу престало право својине и коришћења на преузетом земљишту, па исти њиме није ни могао располагати. Стога налази да је тужени орган на основу правилно утврђеног чињеничног стања, донео на закону засновано решење па предлаже суду да тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у присуству тужиоца са пуномоћником и заинтересованог лица ЈП „ДЗРИОВ“, а у одсуству туженог који је уредно позван, одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), ради разјашења стања ствари.

На расправи, пуномоћник тужиоца указује суду да је независно од овог поступка, вођен поступак против решења Службе за катастар непокретности В којим је упис права на преузетом земљишту извршен на општину В, и да је по жалби тужиоца надлежно Министарство донело решење којим се то решење поништава, и истовремено суду и присутном заинтересованом лицу прилаже решење Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије број ... од ... године.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списка предмета ове управне ствари и доказа изведених на расправи, нашао да је тужба основана.

По налажењу суда, поступак који је претходио оспореном решењу, проведен је уз повреде правила поступка, погрешено је утврђено чињенично стање и погрешено примењено материјално право.

У члану 86. став 7. Закона планирању и изградњи („Сл. гласник РС“ број 47/03 и 34/06), прописано је да ће се на захтев ранијег сопственика, односно његовог законског наследника, поништити правноснажно решење о изузимању

градског грађевинског земљишта из његовог поседа, ако корисник градског грађевинског земљишта исто не приведе намени за коју је земљиште изузето, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Из списка предмета се утврђује да је тужилац дана ... године, поднео захтев надлежном органу управе В, за поништај правоснажног решења о број ... од ... године, којим решењем је из његовог поседа , а на предлог Јавног правобранилаштва В преузета из поседа тужиоца као дотадашњег корисника део кат.парцеле број .. КО Л површине ... м², у мерама и границама ближе описаних у диспозитиву, у корист и за потребе ДЗРИОВ, ради докомплетирања грађевинске парцеле број ..., у блоку ... у В, односно реализације урбанистичког плана. Поступајући по захтеву, првостепени орган доноси дана ... године решење којим се захтев одбија уз образложење да крајњи корисник ЈП „ДЗРИОВ“ није уведена у посед одузетог грађевинског земљишта и поред правоснажности решења, јер је ранији власник одбијао пријем накнаде. Па пошто је по извршеном увиђају на лицу места нашао да се на одузетом земљишту не налазе објекти, и да је ранијем власнику исплаћена накнада тек ... године стављањем у судски депозит, сматра да су се тек исплатом накнаде стекле могућности да га крајњи корисник приведе намени, из чега извлачи закључак да се нису стекли услови прописани одредбама Закона о планирању и изградњи и захтев тужиоца одбија. Одлучујући по жалби коју је тужилац поднео против овог решења, тужени орган исту уважава и решењем од ... године поништава првостепено решење од ... године, указујући првостепеном органу да се у смислу одредбе члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи, привођење намени одузетог земљишта везује за рок од једне године од дана ступања на снагу тог закона, а не од дана доношња одлуке о накнади како је он погрешно закључио. У поступку извршења другостепеног решења, првостепени орган доноси дана ... године ожалбено решење којим поново одбија захтев тужиоца, сада уз образложење да је према записнику о увођењу у посед број ... од ... године, крајњи корисник уведен у посед, а коју радњу сматра као доказ да је земљиште фактички приведено намени. Поступајући по жалби на решење од ... године, тужени орган доноси овом тужбом оспорено решење, којим жалбу

одбија као неосновану, налазећи да је правилно закључио првостепени орган када је нашао да се код чињенице да је накнада за одузето земљиште утврђена правноснажним решењем дана ... године, као и да је крајњи корисник ДЗРИОВ у више наврата тражила да буде уведена у посед одузетог земљишта, те да је фактички уведена у посед дана ... године, предметно земљиште приведено намени ради које је одузето.

Одредбом члана 27. Закон о грађевинском земљишту (Пречишћен текст) („Сл.гласник СРС“ број 23/90), а у вези члана 34. став.1 Закона о грађевинском земљишту („Сл. Гласник РС“ бр.44/95) применом којих закона је донето решење о одузимању од ... године, прописано је да ранији сопственик неизграђеног градског грађевинског земљишта има право да користи то земљиште и да га употребљава за дозвољене сврхе, на начин којим се не мења облик и својство земљишне парцеле, до дана када га је на основу одлуке надлежног општинског органа дужан да преда општини, односно граду Београду, односно градској заједници, односно одређеном кориснику, ради привођења тог земљишта намени одређеној урбанистичким планом.

Управни суд, полазећи од тога да се у конкретном случају ради о одузимању земљишта из поседа ранијег власника ради комплетирања грађевинске парцеле а у циљу привођења планираној намени, налази да комплетирање грађевинске парцеле само по себи, а како су нашли управни органи, не представља намену ради које је предметно земљиште одузето, већ само фазу поступка ка образовању грађевинске парцеле, а намену чини оно што је планом предвиђено да се гради на тако образованој грађевинској парцели. Стога суд налази да комплетирање градилишта па тиме и радња увођења у посед, сама по себи не представља привођење одузетог земљишта његовој намени, већ да намену ради које је земљиште одузето чини оно што је урбанистичким планом предвиђено да се гради на грађевинској парцели која се по извршеном комплетирању образује. Из извода, који је овом суду на расправи приложило заинтересовано лице, а који представља графички прилог из ДУП-а блока ..., види се, да простор на коме се налази одузето земљиште кп. бр. ... је предвиђен за изградњу индивидуалних двојних објеката спратности П+2. Из

образложења првостепеног органа, произлази да је исти обавио увиђај на лицу места, којом приликом је констатовао да се на одузетом земљишту не налазе објекти привременог и трајног карактера, из чега произлази да се са сигурношћу не може закључити да је земљиште приведено намени

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредаба члана 40. у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде. У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиочевој жалби, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. ст. 2. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09).

Разматрајући захтев тужиоца да му тужени надокнади трошкове овог управног спора, Суд је имао у виду да из списка произлази да је тужилац у вези са покретањем и вођењем овог спора, имао трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе, коју Суд, применом тар. броја 8. став 1. тачка 11. и став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. лист СРЈ“ бр.54/89.... 11/02, „Сл. лист СЦГ“ бр.32/03....5/06 и „Сл.гласник РС“ бр.129/07 и 53/10), одређује у износу од ... динара, трошкове заступања на рочиште, које Суд, применом тар. броја 9. став 1. тачка 1. напред цитиране Тарифе, одређује у износу од ... динара, и трошкове судских такси за тужбу и пресуду, које у смислу Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр. 28/94 и 31/09), одређује на износ од ... динара. Суд је, сагласно одредби члана 149. став 1. напред цитираног Закона о парничном поступку, чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу два диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 01.12.2011. године, II-1 У. 27630/10

Записничар
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

НС